

Tjobbo och Tjobbo drar till Provance

Contributed by
Monday, 23 April 2007
Last Updated Monday, 23 April 2007

Tjobbo och Tjobbo drar till Provance

(Ur en Axels perspektiv 2007-04-22)

Dag 1- Söndag 25/3::Luleå-Umeå-Stockolm-Nice-Greoliere

Den stora dagen var kommen! Skärmen fint vikt, nödskärmen ompackad, favvokalsongerna på och all utrustning checkad och dubbelcheckad. Det var dags för vår första utlandsresa med skärm!

Fredde hade åkt till Stockholm redan dagen innan på ett renmjölkkningskonvent så det var bara för mig att ta flyget ner 9.55 till Stockholm och ta någon öl på Arlanda innan flyget gick 15.40 till Nice. Trodde jag! Glad i hågen fick jag skjuts ut till Kallax av Emma och väl där ute verkade allt lite väl dött. En snabb blick på bokningspapperet avslöjade att den korkade skåningen hade bokat Stockholm – Luleå, alltså fel håll. Arghh! Panikkänslan infann sig och för att göra en stressig historia kort så bokade Fredde biljett Umeå - Stockholm. Efter en snabb bilfärd på E4:an ner till Umeå, språng över hela Arlanda med skärmsäck checkade jag in med 1 minuts marginal. Tack till Fredde som bokade biljett och Emma som ägnade söndagen på E4:an. Väl på flyget dämpades adrenalinet med Jägermeister. I Nice började jag och Fredde med att banna varandra för att ha packat ner överdragsbyxor, värmepåsar, dubbla långkalsonger och övrig vinterutrustning. Efter en skumpig, kurvig och illamående åktur upp på små bergsvägar var vi äntligen på plats i Greoliere! Middag med övriga gänget och sedan inkvartering i en riktigt fin lägenhet (namngiven gräddhyllan) med Åke från Tierp.

Dag 2 – Måndag 26/3::Greoliere

Vaknade till en knallblå himmel och svaga vindar. Efter frukost bestående av baguette, ost och korv träffades vi klockan 10 packade in oss i bussen och pickuppen och åkte upp på hemmastarten. Fin start med plats för 2-3 skärmar. Efter briefing var det bara att lägga ut och starta, jag som wind-dummy nr 2 och Fredde nr3. Svag, tidig termik och ringrostighet gjorde att vi snart stod på landningen. Upp igen och start i bättre men ruffigare förhållande. Tog oss en bra bit upp på berget och höll oss kvar, dock inga enorma höjder eller väldefinierade blåsor. Ner på landningen efter 40min och kåkade lunch. Tredje flyget blev dagens bästa. Termiken var snällare och man började bli varm i kläderna efter vinteruppehållet. Gick ner frivilligt en kort stund efter Fredde och inmundigade en landningsöl. Kanon uppvärmningsdag i snäll men svårkurvad (sönderbläst?) termik.

På kvällen gick vi på byns andra restaurang och åt 3 rätters crèpemiddag. Självklart kunde inte Lappen vara som alla andra utan det skulle ätas rumpstek(?!). In kom en riktigt blodig stek som en skicklig veterinär utan tvekan hade kunnat återuppliva. Redan på kvällen började Freddes mage att göra uppror… Åke Snygg kom och drog slutsatsen att någon från Pajala förmodligen får turistdiarré bara av att åka till Sundsvall.

Bild 1. Peder på Greoliere starten

Dag 3 – Tisdag 27/3::Greoliere

Träffades klockan 10 igen och åkte upp på hemmastarten. För tidigt för att det skulle funka, men istället för att sitta och slappa gjorde jag och Fredde varsitt nerflyg i den lugna morgonluften. Kände att termiken var på gång men väääldigt svagt. Fredde mådde fint fram till skärmpackningen men sen gjorde sig rumpsteken påmind. Upp på starten igen, väntade någon timme och molnen började se riktigt fina ut. Startade sist och det var fina förhållande i början. Det släppte längs hela berget och man tog sig högt. Peder och Anne-lie stack upp i molnbas. Molnen började dock se lite väl elaka ut och plötsligt steg det precis överallt kring berget. Drog ut i dalen där det steg något mindre men det blev branta 360 för att ta sig ner. Landade några minuter innan regnet började. Tyvärr låg Fredde och fes på starten och missade den bra termiken. Men han skulle ta igen det! Riktigt nice flygdag och mitt bästa flyg hittills (något man inte berättade för en något butter, bajsnödig och besviken Fredde). Efter flygningen gjorde vi en utflykt till Grasse och handlade lite. Kuskiruski konstaterade besviket att fransyskorna inte var

speciellt snygga där heller i jämförelse brudarna på ICA-Pajala. Vi besökte en större matvarubutik och jag inhandlade helt runda prinskorvar fyllda med ost och Fredde upptäckte att gädda kosta 9euro kilot i frankrike. Under bilresan hem försvann han in i en dimma räknande på vad det skulle kosta att köra caddy ner till Provance fylld med gädda. På kvällen blev det spagetti och köttfärssås med extra mycket lök tillsammans med grabbarna i lägenheten under.

Bild 2: Fredde på Greoliere landning

Dag 4 - Onsdag 28/3::Greoliere

Åter igen vaknade vi till en knallblå himmel. Upp på hemmastarten och som vanligt inledde jag och Fredde med ett uppvärmningsnerflyg (bättre att flyga än att parawaita på bättre termik när man ändå betalt skjuts!). Upp på starten igen och de flesta var i luften, höll sig kvar men inte speciellt högt. Vi väntade en stund på att termiken skulle öka och startade sedan tillsammans. Jag tog mig en bit över starten direkt medan Fredde låg rätt lågt och harvade. Drog längre bort på berget (och hittade en liten stuga, vem bor där??) och tappade Fredde ur synfältet. När jag kom tillbaka över starten 10min senare, fortfarande rätt lågt kunde jag inte hitta Fredde. ”Synd att han har bombat” tänkte jag för mig själv samtidigt som jag upptäckte en blå prick hööögt bakom mig själv. Ojoj, Fredde hade fångat en fin blåsa och kurva upp högt över berget. Känd hjälmen blev trängre när små horn växte ut. Speedade till området Fredde låg över och lyckades också fånga en fin blåsa (samma och lämnade de övriga medresenärerna under mig och joinade Freddes höjder. Glada och något stolta vinkade och tjoade vi till varande när vi kurvade (Fredde åt vänster och jag åt höger:). Folk började bomba medan vi ensamma högt upp hade vårt livs fly fina blåsor. Vi bangade båda ut några 100m under molnbas, ingen av oss visste ju hur hårda moln egentligen är. Jag anade att de borde vara mjuka som luft medan Freddes höll hårt på teorin att de har samma konsistens som vispad grädde och smakar potatis. Plötsligt började en fransman gorma på radion att vädret var MYCKET farligt och inga nybörjare skulle vara i luften. Som i syncro vände Kuski och jag ut över dalen vingspets vid vingspets stirrande på varandra med stora ögon beredda att bli uppsuga på 10.000meter och sönderbankad av hagelbollar. Jag bytte några ord med Peder på radion och frågade vad det var som var farligt och han svarade: ”Fortsätt flyga pojkar och glöm inte njuta av utsikten”. Fransmannen hade nog druckit för mycket rödvin till lunch. Åter igen vände vi mot dom mjuka fina cumulusarna och kurvade upp vår förlorade höjd. Flög till vi blev lessa och kände dragningen från landningsölen och landningsskrytet. Vilket flyg! Resten av dagen ägnade vi till att åka och titta på lite andra starter som kunde bli aktuella under resan. Bläste för mycket på de vi besökte. Under kvällen bjöd snubbarna i lägenheten under på mat. Till Freddes stora förskräckelse bjöds det på rumpsteksgryta med potatis, lök och fårtestiklar(?). Alla tiders!

Bild 4,5: Rumpstek och AxelFlaxel

Dag 5 – Torsdag 29/3::Col de Bleine

Peder tog beslutet att det var dags att pröva ett nytt flygställe så åkte vi till Col de Bleine. Fin start och enorm landning. Natten hade varit kall och marken var frostad, det var upplagt för att bli en fin termisk dag! Bläste 0-1m/s och det kändes väldigt otermiskt, tidigt och kallt så jag och Fredde bestämde oss som vanligt för att göra ett kort nerflyg. Jag satt på de tunna arbetshandskarna, struntade i gps och kamera för det skulle ju bara bli ett kort nerflyg och rekning av landningen. Fredde och jag la ut bredvid varandra och efter jag hade visat att det faktiskt går att starta med halva skärmen inslagen var jag i luften. Till min stora förvåning pep varion med 1-2m/s framför starten. Ett par S och sedan kunde man ta hela svängar med 4 i stig!! Fredde joinade kort efter och lyckades även han hänga på uppåt. Starten försvann under oss och när jag kikade ner på den såg man att våra fina stig hade förvandlad den till en myrstack. Det sprangs med skärmsäckar, ikläddes flygoveraller och slängdes ut skärmar i ett hetiskt tempo. Detta blev ett fruktansvärt trevligt flyg och vi flög lååångt ut i dalen åt båda hållen oftast r övriga deltagare under oss. Vi kurvade till strax under molnbas och Fredde fick den stora äran att kurva tillsammans med en örn! Det enda minuset var mina tunna handskar och saknaden av kamera och gps. Blev också lite väl tufft på slutet med ordentliga stig. Passade på att öva branta 360 när man ändå hade så god höjd och började få till dom med rätt bra sjunk. Landade stund efter Fredde på den enorma landningen. Några hade stuckit på distans, något vi frågar oss varje dag varför vi inte också gjorde…

Bild 6: Col de Bleine starten

Dag 6 – Fredag 30/3::Col de Bleine, Gordon

Vi vakande något yrvakna från gårdagens alla intryck och lite för mycket intag av det lokala vinet. Konstaterade att detta var resans första dag med grå moln på himmeln och snö som låg på marken. Skulle det verkligen bli en dag utan flyg? Vindriktningen gjorde att det var Col de Bleine som skulle funka så kort senare stod vi på starten i 0-2m/s. Vi gjorde alla varsitt nerflyg och vingelövrade lite. Vi packade in oss i bilarna och åkte och fikade i Gourdon istället. Fredde liknade en förbipasserande rumpa vid ”2 grisar som slåss under en filt”. Rumpan visade sig sedan tillhöra en svenska och Fredde fick gömma sig i Gourdots parfymgränder. Efter att ha tappad några tändar efter olivbaguette med kärnorna kvar åkte vi upp på Gourdon starten Le Haut Montet där det var backvind. Vi började kalkylera på hur snabbt vi egentligen skulle behöva springa för att få logga ett flyg från Gordon. Vi behövde dock aldrig pröva för snart började vinden vända. Jag la ut kvickt för jag tänkte att om det nu skulle vara hangbart (ingen termik, var helt molnigt ju!) skulle det bli riktigt trångt både på starten och hanget. Ut i luften snabbt och nog var det hangbart, eller var det temiskt iaf?! Gjorde ett par svängar och hade bra höjd när Peder ropade och tyckte jag skulle pröva och flyga ner till landning i dalen nedanför Gourdon. Sagt och gjort styrde jag kosan ut i dalen. Efter ett långt glid och en ganska hög pulsökning speedade jag mig ut lågt genom venturin i ravinen vid byn, förmodligen för lågt att ta mig till landningen. Chansade att det skulle lyfta på Gourdots brant och styrde försiktigt ditåt. Har aldrig blivit så glad för variokvitter! Gjorde ett par S, nu lågt under byn, och for upp som en kork förbi Gourdots utsiktsplatsen full med förvånade fotograferande asiater. Inte hade de väntat sig en skåning hängande under jättebanan skulle komma uppkorkande! Otroligt mäktig känsla att lämna den spektakulärt liggande lilla byn under sig. Mötte en ordentlig hagelskur och bestämde ganska fort för att ta mig till landningen (pick pick!). Väl stående på landningen konstaterade jag att inte hade radiokontakt med övriga folket men snart dök även Peder, Ulf och Gunilla upp vid Gourdon. Deras flyg blev dock mer spännande för molnen hade börjat bli svarta och mullrade lite varnande. Efter lite nervöst nagelbitande, stora öron och speed stod även de andra på landningen och kort där efter började det ÖSregna, blixtra och åska. Övriga gänget hade landat på den lutande ”huvudlandningen” nedanför starten, detta är en historia i sig som Fredde får berätta någon gång. Vi tömde en soptunna på kartonger och skylde oss så gott det gick från ösregnet medan vi väntade på skjuts i 1,5h. Vilket grymt flyg!!!

Bild 7,8: En skylt och en Axel på väg mot Gordon

Dag 7–Lördag 30/3::Monaco

Pga dålig prognos för Provence bar det 7.30 av mot Monaco!! På plats väntade en gammal elev till Peder som guidade oss till starten och landningen. Starten var den grymmaste jag sett. En enorm plätt med mjukt plastgräs startbar i 180 grader. Min första tanke var att jag skulle ta av mina greoliereskitiga kängor för att beträda starten. Vinden var något sned och starten lite stökig. Tittade länge på hur de lokala piloterna gjorde konstiga starter innan jag och Fredde bestämde oss, som första svenskar för dagen, att göra ett nerflyg. Snart var vi båda i luften och det var lätt hangbart men vi njöt mest av utsikten, fotade och lekte. Ett mycket trevligt flyg med mjuk landning på stranden. Fredde förlorade sedan 50 euro i ett vad gällande om jag vågade bada i medelhavet… Efter alla landat ganska säkert (endast en vattenlandning) åkte vi in i centrum och spanade båtar, bakdelar, kändisar och åt lasagne. På kvällen blev det bildvisning och trevlig avslutningsmiddag med förbeställd fisksoppa.

Bild 9, 10: Monacostart och monaco genom karbin

Dag 8 –Söndag 31/3:: Nice-Stockholm

Efter städning av vår fina lägenhet och ett konstaterande att en fransk katt urinerat på min skärmsäck under natten åkte vi till McDoo i Nice och åt lunch och sedan checkade vi in på flygplatsen. Efter långa förseningar landade vi 00.30 på Arlanda, tömde våra mail och bäddade ner oss i skärmarna för att sova och vänta på flyget till Luleå 8.00.

Dag 9–Måndag:: Stockholm-Luleå

Fredde inledde dagen med att inhandla en enorm revolver som checkades in som specialbagage. Ett par timmar senare var vi tillbaka på våra jobb, trötta men ett par decimeter längre som skärmflygare. En fantastisk resa allt som allt!!

Bild 11: Fredde sussar på arlanda

Fakta:

Resan arrangerades av Äventyrscenter med Peder som guide.

Pris 8700:- där ingår flyg tur och retur, boende, all skjuts, guidning. Skärmarna checkade vi in som specialbagage för 350:- ToR så man kunde ha med sig massa packning. Om man vill få ner resekostnaderna kan man laga all mat hemma.

Peder var i mina ögon mycket bra att resa med. Han tvekade aldrig en sekund att erbjuda en skjuts och hämtning om man ville göra ett nerflyg, åka och köpa batterier eller dylikt. Var aldrig tal om att betala någon extra även om vi åkte långt till Monaco med biltullar, parkeringskostnader m.m. Man kan uppgradera sin licens till kraftigt reducerade priser. Peder har högt säkerhetstänk och är hela tiden som en hök på vad som händer i luften och var alla är och har konstant radiokontakt med alla inklusive folk på marken. Han vill alltid att man ska få flyga och är beredd att åka land och rike runt för att hitta ett ställe som funkar. Känns verkligen som han insett att nöjda resenärer är återkommande resenärer..

Jag rekommenderar resan starkt men tycker personligen inte man ska vara helt nykläckt flygare för att få ut max av den. Man bör ha några timmar i luften och vara säker på sina starter, landningar och redo för lite stök.

Bild 12: Fredde på G i Monaco